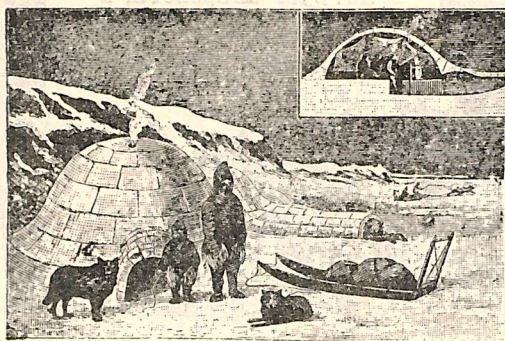

И на тази земя жавѣятъ хора. Тѣ се казватъ ескимоси.

BT

Тѣзи хора говорятъ на свой езикъ. На ръстѣ тѣ сж ниски, но главитѣ имъ не сж малки. Лицето имъ не е бѣло, а тъмно, почти кестеняво, коситѣ имъ сж черни и кждрави, носовѣтѣ имъ сж тънки, а очитѣ малки.

Ескимоситѣ зимѣ живѣятъ въ снѣжни кжщи. Правятъ ги тѣй: нарежатъ отъ мокъръ снѣгъ кирпичи, оставятъ ги да замръзнатъ и съ тѣхъ си правятъ колиби. Вмѣсто прозорци тѣ турятъ на стѣната ледени плочи, а вмѣсто врати оставятъ една дълга дупка и прѣзъ

нея влизатъ и излизатъ. Вратата си затварятъ, като запушатъ дупката съ прѣсна снѣгъ: снѣгътъ съвсѣмъ ги затрупва и вътрѣ става топло. Прѣзъ леденитѣ прозорци минава свѣтлината и вътрѣ е доста свѣтло.

Ескимоситѣ изкопаватъ въ кжцитѣ си дупки, напльватъ ги съ тюленова масъ, пуцатъ въ масѣта фетилъ отъ сухъ мѣхъ и го запалватъ.

На такава лампа ескимоситѣ си варятъ храна, съ тѣзи лампи се и топятъ. Друго гориво тѣ нѣматъ, защото на тази земя не растатъ никакви дървета. Само, когато морето донесе съ вълнитѣ си стѣбла отъ дървета, които сж расли нѣгдѣ много далечъ, тогасъ тѣ виждатъ и събиратъ дърва.